



Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κοιτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἄκτιστος ἡ Θεία Χάρις

Ἡ «ἄρωγή» τοῦ ἁλατος εἰς τὸν λεγόμενον ἁγιασμόν τῶν Παπικῶν*

Παραδοχὴ παπικοῦ ἱερέως

Ἐνθυμοῦμαι τὸν μακαριστὸ π. Γεώργιο Μεταλληνὸ σὲ μιὰ διήγησή του ὅταν ἦταν στὴν Γερμανία, ἀναφέρθηκε στὴν παραδοχὴ ἑνὸς παπικοῦ ἱερέα, ὅτι ὁ Ἅγιασμός πού τελοῦν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἱερεῖς δὲν χαλᾶ, ἐνῶ τῶν Παπικῶν χρειάζεται τὴν ἄρωγὴ ἁλατος.



Ἡ παραδοχὴ τοῦ παπικοῦ ἱερέα, ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ στὸν π. Γεώργιο Μεταλληνὸ στὴν ὁμιλία του ἐκεῖνη, νὰ ἀναφερθεῖ στὸ μεγάλο αὐτὸ θαῦμα τοῦ Ἅγιασμοῦ τοῦ ὕδατος, πού ἐπιτελεῖται μὲ τὴν Χάρι τῆς Ἱερωσύνης τῶν Ὁρθοδόξων Ἱερέων, ὅσο καὶ στὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

«Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ἀναφέρεται σὲ Ἱερατικὴ Εὐχὴ εἰς τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἅγιασμοῦ. «Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἴδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησεν», συμπληρώνει ἡ Ἱερατικὴ αὐτὴ Εὐχὴ.

Ποιά Θεία Χάρις; Ἡ ἄκτιστος Θεία Χάρις. «Ἐπεὶ δὲ ἄκτιστος ἐστὶν ἡ Χάρις αὕτη καὶ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συμφυῆς ἐστὶ καὶ ἀχώριστος Αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς ἀχώριστός ἐστιν αὐτοῦ, δῶρον οὐσα καὶ αὕτη τοῦ ἡλίου, καθ’

ἦν ἡλιοειδῆ τὰ μετέχοντα ποιεῖ», λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς.

Εἰς τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς: «Υπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...». Γιὰ ἄκτιστη Θεία Ἐνέργεια ὁμιλεῖ. Διὰ κτιστῆς Θείας Χάριτος θὰ ἁγιασθῆ τὸ ὕδωρ;

Οἱ θεωροῦντες κτιστὴ καὶ ὄχι ἄκτιστο τὴν Θεία Χάρι, ἐπόμμενο εἶναι νὰ προσθέτουν τὸ **συντηρητικὸ ἄλας. Καὶ φυσικὰ μὲ τὴν **προσθήκη ἁλατος** θὰ ἐπιτευχθῆ μερικὴ συντήρηση τοῦ ὕδατος καὶ περιορισμένου χρονικοῦ διαστήματος.**

Ἔχουν διερωτηθῆ οἱ Παπικοὶ ἂν ἡ «ἀναγκαστικὴ» αὐτὴ πρακτικὴ ἐφαρμοζόταν στὴν Ἐκκλησία πρὶν τὸ 1054 μ.Χ; Στὴν Ἐκκλησία πρὶν τὸ 1054 μ.Χ. καὶ μέχρι σήμερα ὁ ἁγιασμὸς τοῦ ὕδατος ἐτελεῖτο καὶ τελεῖται **χωρὶς τὴν προσθήκη ἁλατος. Ὁ Ἅγιασμὸς ἐτελεῖτο σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τελεῖ μέχρι σήμερα. Αὐτὴ ἡ «ἀναγκαστικὴ» πρακτικὴ τῆς **προσθήκης ἁλατος**, ἐφευρέθηκε στοὺς κόλπους τοῦ Παπισμοῦ μετὰ τὸ 1054 μ.Χ.**



(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.389/18.2.2022, σελ. 5. • Τοῦ Β. Χααραλάμπους, Θεολόγου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

